

משיב את בנטה ישראל מהגלוות, ושב הצדיק להנדווג במקומו. איזי בטוב, (זהלים קמ) אך צדיקים יודו לשמה ישבו ישרים את פניה.

משנה. לכם בני אדם, בעלי החכמה, בעלי ההפנינה, קול קורא: מי מכם שהתחפס ויודע, בשעה שהראש מלון התקין הרראש, רשות ממעלה למטה וממעלה למטה, התקין צד האפוץ בעטור של אגם מים, בו רשות קעמק של התהום העליון שעולה ויורד בתוכו, ירצה גרגה טמירה אחת באלו וחמש מאות רשותים של אלף וחמש מאות עולמות.

תחניין באלו חסוה חית בראחת, (דניאל ז) ולה עשר קרנים, (שם) ואלו עיניהם פמו עיני אנוש למשיה, ופה מדבר גדרות. כשלו, והולכת ביום, נסתירה כשלו, והולכת בלילה. כשיורדת, נסתירה ביום, והולכת בלילה. כשנוסף, מונדעווים ארבע מגופות שאחיזים בידיה. ונושעים עמה ששים שבטי אש, כל אחד חרבות שנונה על ירכו.

עליה ברצון, להוציא אדם שליט למטה. התקין בחיה הוזעפר דקיק אחד שבלול מהפל. ושב בו והחפשת בארכעת צרכי העולם. וארבעה חתיכות התגלגול, אחת למטה, אחת לאפוץ, אחת לזרום.

אלין אחד גדול וחזק המתבר והזודוג עפה בענף אחד יפה שפראחו שמחת הפל, כמו שנאמר (זהלים מה) יפה נור משוש כל הארץ. עמו הזודוג, הוציאו רוח טמירה אחת, ומלא אורה עפת העפר, ועמד על רגליו, ושלטיה על כל. וזה שפטותם (שם ח) תמשלתו במעשה ידין

בנטה ישראל מגלוות, ושב צדיק לאזדונוג (דף ע"ד ע"ב) באתריה. כדין כתיב, (זהלים קמ) אך צדיקים יודו לשמה ישבו ישרים את פניה. מתניתן, לכון בני נשא, מארי דחכמתא, מארי דסקלתנו, קלא קרי. מאן מנגון דאתחכט וידע, בשעתה דרישא חיוורא, התקין רישא, רישמא מעילא לתפקא, ומפתחה לעילא. התקין סטר צפון, בעטוורא דקונאריתא, בית רשים עומקא דתהוםא עלאה, דסליק ונחית בגויה. נחית חד דרגא טמירה, באלו וחמש מאה רשימים, באלו וחמש מאה עליון.

תחוותה פטיל חד חיות ברא (דניאל ז), (דניאל ז) וקרניין עשר לה. וארו עיניין בעיני נושא להיותה, ופום ממיל רברבן. כDSL, אזלא ביממא, טמירה בליליא. כDSL נחתה, טמירה ביממא, וזלא בליליא. כDSL נתלה, מזעען ארבע מגופי דאחידן בידה. ונטלין עמה שתין פולסין דנוירא, כל חד חרבא שננא על יריביה.

סליק ברעותה, לאפקא בר נש שליטה לתפקא. התקין בהאי חיותה חד עפרא דקיקא, קליל מכלה. נשב בית, אתפשט בד' סטריע עלימא. ודי פולסין אתגלאלו, חד לעילא, חד לתפקא, חד לאפוץ, חד לדרום.

אלנא חד רברבא ותקיר, אתחבר ואזדונוג בה חד ענפה שפירא, דחזו חדונוג דכל. כמה דעת אמר, (זהלים מה) יפה נור משוש כל הארץ. ביה אזדונוג, אפיקו חד רוחא טמירה, ימליא לההוא גבilio דעפרא, וקאים על רגליו, ואמלכיה על כל עלימא, ושלטיה על כל. הדא הוא דכתיב, (זהלים ח) והמלך אותו על כל העולם והשליט אותו על הפל. וזה שפטותם (שם ח) תמשלתו במעשה ידין

וגו'. נצטנה על אותו האילן, לא שמר את המצויה. השיב המלך את רוחו אליו, ואומהה התחיה למתה אותה. אז הזמיןו כל אחד ועמד בינויהם, בקשר החוקים בין מלאכים קדושים שנאחזו באוצר (קדפות) של העוטורים.

הדרות ה先后רים תפוסים בחתאים. נשלה רוחם מאותו הכליל של הלבוש, אמר בך גנו בעפר בין רגבי הנמל. גטמו וגנו בעצם קשהacha את של אוחו הפלוי, ויקומו שנית חילות חילות, מתעוררים בארץ הקדשה.

ועוד קדוש ברוך הוא ליש אותו העפר הראשון של אותו הכליל ממש, ולהקנис בו גבול תפלוי כמו השאור הנה של העסה. רק כמו השאור עשה, שהיה הוצאות של מעלה, יתפקן ויתישר כל כי, כמו שאמר הכתוב, (ויאל ז) ומפני מבית ה' יצא והשכה את נחל השטים. משום שהוא הנחל מגדייל הhabitot הנטו בעולם. וכשהוא מפני קדוש יצא ויכנס אליו, איזי יתפקן ויתישר, ולא יהיה בסrhoono בבראשונה.

ואתם שלא זוכים, יקומו להdown בדין של הפלך העליון. זהו שכחוב (דניאל יב) ורבים מישני אדמות עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לתוכחות ולדרואן עולם. וכך כתוב, (ישעה ט) כי כאשר השמים החדרשים והארץ החדרשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם ה' כן יעמוד זרעכם ושמכם. ברוך ה' לעולם אמן ואמן. מלך ה' לעולם אמן ואמן.

פמשילתו במעשי ידק וגוו'. אתקיף על ההוא אילנא, לא נטר פקודא, אטיב מלכא רוחיה לגביה, וההוא חיותא נטלא ליה. בדין זמינים מנא אחרא, וקאים בינייהו. בקוטרא דגליין בין מלאכין קידישין, בטומסרא (ס"א במטפס) דעתוריין אהudson.

דרין בתראין, תפיסין בחובייהו. אשתלייף רוחיהון מההוא מאנא דלבישא, לבתר אגניות בעפרא, בין רגבי נחלא אהטמורי ואתגניות. בחד גרמא מקיף דההוא מאנא, יתבנין בקדמיה, ויקומו חילין חילין תניניות, באראעא קדישא מטערין.

וומין קדשא בריך הוא, למגביל ההוא עפרא קדמיה, דההוא מאנא ממש. ולאעלא ביה גבילו דקיק קהאי חמירא דעיסה. ומההוא גבילו דאייהו צחותא דלעילא, יתפקן ויתישר מאנא דכשרא. בגונא דאמר קרא, (ויאל ז) ומפני מבית יי' יצא והשכה את נחל השטים. בגין דההוא נחל אסגי חביבותא (ס"א ונחא) בעלם. וכך דההוא מעיניין קדישא, יפוק ויעיל לגבהה, בדין יתפקן ויתישר, ולא יהא בסורחניה בקדמיה.

וAINUN דלא זבן, יקימו לאתדא בדין דמלכא עלאה. הדא הוא דכתיב, (דניאל יט) ורבים מישני אדמות עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות ולדרואן עולם. ובדין כתיב, (ישעה ט) כי כאשר השמים החדרשים והארץ החדרשה אשר אני עשה עמדים והארץ החדרשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם יי' כן יעמוד זרעכם ושמכם. ברוך יי' לעולם אמן ואמן.